

for Tiden undlader at stille de ellers nødvendige Ændringsforslag til det oprindelige Lovforslag.

Til Begrundelse af Ændringsforslagets enkelte Paragrafer skal Udvalgets Flertal, med Forbehold af yderligere Forklaring under den mundtlige Forhandling i Thinget, navnlig fremhæve Følgende:

Til § 1. At Hustruen, saaledes som Forholdet hidtil har været her til Lands, staar under sin Ægtemands Formynderskab, og forsaavidt er paa Linie med begges fælles Børn under en vis Aalder, tør vel formenes at være en Følge af, at den paagældende Lovgivning hidrører fra en Tid, da Opfattelsen af Kvinden var en anden end nu til Dags, og da man i det Hele troede det bedst for hende at gaa i Ledebaand fra Buggen til Graven. Efter at Loven for en Menneskealder siden har tillagt den ugifte Kvinde Myndighed, endog paa samme Vilkaar som Manden, er gift Kvindes Umyndighed en paafaldende Uregelmæssighed. Naar en allerede fuldt myndig Pige eller Enke gifter sig, virker Ægtefæbet for hende som Umyndiggjørelse. — Urimeligheden heraf træder paa den grelleste Maade frem, naar Døttrene opnaa fuld Myndigheds Aalder og forblive i Hjemmet, medens deres Moder er og bliver umyndig. At Retten og Afgangen til Erhverv og Næringsdrift bliver en Følge af Indtrædelse i Myndighed, er vel en Selvfølge.

Med Hensyn til § 2 har der herfket nogen Meningsforskjel i Udvalget om, hvorvidt Ægtepagter, foruden at kunne oprettes før, tillige bør kunne indgaa under Ægtefæbet. Ægtepagt kan jo indgaa i den Hensigt at berøve Kreditorer Afgang til nyde Fyldestgjørelse i den Del af Fællesboet, der ved dets Deling bliver Hustruens Part. Udvalgets Flertal har derfor ment, at man i dette Tilfælde ikke burde blive staaende ved Konkurslovens Afkræftelsesregler (jfr. Skiftelovens § 68), men at burde sikkre Kreditorernes Ret ved den i Paragrafens sidste Punktum givne Bestemmelse, der formenes at hde den i saa Henseende fornødne Betryggelse. Naar dette

sker, formener Flertallet, at der ikke bør lægges Ægtefollene Hindringer i Veien for at oprette Ægtepagt ogsaa under Ægtefæbet, saaledes som det jo allerede nu kan ske og jævnligen sker, idet den nu fornødne Bevilling i Reglen ikke nægtes. Forholdene kunne under Ægtefæbet undergaa mangelmunde Forandringer, der kunne gjøre Oprettelsen af Ægtepagt ønskelig. Manden kan være mindre skikket til at bestyre Formuen, f. Ex. paa Grund af Driftfældighed, eller han kan paa Grund af længere Tids Bortreise ønske at udstyre Hustruen med Myndighed i hans Sted o. s. v.

Ændringsforslagets § 3 er tilbels affattet efter det i den nye norske Lov af 29de Juni 1888 om Ægtefællers Formuestilling givne Mønster. Følge deraf vil Særeie, enten for en af Ægtefællerne eller for dem begge, kunne stiftes ved Siden af eller foruden Fællesseie, naar saadant forøvrigt ikke er i Strid med den øvrige Lovgivning, forsaavidt begge Ægtefæller derom kunne enes. Det bør fremhæves og betones, at den Grundsætning, som herved hævedes, nemlig Frihed og Overenskomst mellem Ægtefællerne, formenes at kunne sjerne enhver Betænelighed. Under den Meningsforskjel og Uenighed, man i vore Dage forefinder om, hvilken Ordning af Formueforholdene i Ægtefæbet der er den bedste, synes det ønskeligt, at der overlades Ægtefollene selv frit Valg til at prøve de forskjellige Ordninger, der i den nyeste Tid ere bragte i Forslag ved den offentlige Drøftelse, men tilbels hidtil ere uprøvede. — Muligvis kan der da ad denne Wei uddanne sig Retsfædvaner, der kunne blive veiledende for Lovgivningen i Fremtiden. Her vil da være Plads for Forsøg paa at forene det bestaaende Formuefællesskab med Grundsætningen om Ægtefællernes Ligestilling, enten saaledes, at hver af Ægtefællerne alene kan paadrage Fællesboet Forpligtelser, eller saaledes, at der kun ved fælles Beslutning kan raades over dette. Der bør være den samme Frihed til at ordne Forholdet, som nu findes med Hensyn til Interessentfæbskontrakter,